

ISSN 2320-589X

செம்புலம்

பன்னாட்டுத் தமிழாராய்ச்சிக் காலாண்டிதழ்

விருடசம் : 3

நவம்பர் : 2015

விழுது : 12

CHEMPULAM

உரு. 30/-

An International Tamil Research Quarterly Journal



ஆசிரியர்

செம்மூதாய் சதாசிவம்

உள்ளுறை

சிறுபத்திரிகை மரபும் புதுக்கவிதைக் குறித்த மனப்போக்கும்	04
● ச. அன்பு ●	
கம்பராமாயணத்தில் திணை மயக்கம்	08
● சா. சுதா ●	
ஐங்குறுநூற்று உள்ளுறை, இறைச்சி பாடல்களில் முன்னம்	10
● மா. திருமுருகன் ●	
கொங்கு நாட்டுக் கல்வெட்டுகளில் வணிக அறம்	13
● ந. மகாதேவி ●	
பழந்தமிழகத்தில் கானலாகும் இறப்பு மற்றும் ஈமம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள்	16
● த. தினேஷு ●	
நான்மணிக்கடிகை உணர்த்தும் கற்றோர் மேன்மை	20
● ஆ. சரேஷ் ●	
வேலூர் ம. நாராயணன் கவிதைகளில் தமிழினச் சிந்தனைகள்	23
● வெ.ரா. மீனாட்சி ●	
கவிஞர் மேத்தாவின் புதுக்கவிதைப் போராட்டம்	26
● ச. தியா ●	
தும்ப விளக்கில் உணவுப் பழக்கம்	30
● முனைவர் ஜோ. அருணாதேவி ●	
சேனாவரையர் உரைத்திறன்	34
● கே. சுந்தரம்பாள் ●	
திருக்கோயில் வழிபாட்டு முறைகள்	38
● ப. பிரியா ●	
சித்தர்கள் காட்டும் நெறி முறைகள்	40
● ப. சுபத்திரா ●	
✓ அறு இலக்கியங்களில் - மழலையின் மகிமை	44
● முனைவர் க. முத்துமுகி ●	
எழுச்சிக் கவிஞர் 'சினேகன்' பன்முகப் பார்வை	47
● முனைவர் மே. சிறீஸ்ரீ ●	
✓ அறு இலக்கியங்களில் கள்ளுண்ணாமை	50
● முனைவர் மு. புஷ்பலக்ஷிணா ●	
கிழக்கணக்கு அறு நூல்களில் காணலாகும் ஒழுக்கத்தின் மேன்மை	53
● ப. சுதிரவன் ●	
திருக்குறள் நாலடியார் கூறும் அறமே செல்வம்	56
● ப. தமிழக்கனி ●	
கலைஞர் கவிதைகளில் புரட்சிகள்	59
● பு. வழியரசன் ●	
நாமக்கல் கவிஞரின் மொழித்திறன்	61
● எ. ஆராதேஷ் ●	
மதுரைக் காஞ்சி காட்டும் சமூகம்	64
● மா. சிவரஞ்சனி ●	
மலரும் மஞ்சமும் - ஒரு திறனாய்வு [உயிர்ச்சக்தி + உட்கச்சக்தி + உண்கச்சக்தி = காதல்]	68
● முனைவர் க.மாரியப்பன் ●	
செம்மொழிகளுள் தமிழ் (தாய்)	72
● ஆரா. அருணா ●	
பேரூர்ப் புராணத்தில் அணிகள்	75
● சு. சிரஞ்சீவி ●	
✓ மணிமேகலை காட்டும் ஐவகைச் சீலம்	78
● முனைவர் சுப.மீரா ●	
ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினியின் புனைக் கதைகளில் மனிதநேயம்	81
● க. புஷ்பலக்ஷிணா ●	
திருவள்ளுவரின் பார்வையில் மழலைச் செல்வம்	84
● சி. அழகேசன் ●	

அற இலக்கியங்களில் கள்ளுண்ணாமை



முனைவர் மு. புஷ்பவெஜினா

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
பான் செக்கர்ஸ் மகளிர்க் கல்லூரி
தஞ்சாவூர்

உலகத்தாரால் போற்றிப் புகழப்படும் பண்பாடு, கலாச்சாரம் கொண்டது நம் தமிழ்மொழி. அத்தகையச் சிறும் சிறப்பும் பெற்ற நம் மொழியில் பல்வேறு இலக்கியங்கள் தோன்றி மனித வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்த பல அறக் கருத்துக்களைக் கூறித் தமிழினைச் சிறப்படையச் செய்கிறது. அவ்வாறு சிறப்பான நிலையைப் பெற நமக்குத் தடையாக இருக்கும் கல்லாமை, பொறாமை, பொய்மை, பேதைமை போன்ற இழிச்செயல்களுள் ஒன்றாக 'கள்ளுண்ணல்' என்னும் மது அருந்தும் பழக்கம் கருதப்படுகின்றது. ஒழுக்கத்தையும் உணர்வையும் அழிப்பதால் இப்பழக்கத்தை வள்ளுவர் பரத்தையர் உறவுடன் ஒத்த தீங்கினை உடையது என்கிறார்.

சங்க காலத் தமிழரிடம் "கள்ளுண்ணல்" எனும் பழக்கம் மிகுதியாகப் பரவியிருந்தது. சங்க

காலத்தை அடுத்துத் தமிழ் அரசரும், மக்களும் பகைவரிடம் தோற்று போனமைக்கு இப்பழக்கம் ஒரு பெரும் காரணம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில், மதுகுடிக்கும் பழக்கம் உடையவர், தம் அறிவை இழந்து விடுகின்றனர். மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து விடுகின்றனர். அவர் உடல்நலமும் கெடுகிறது, உள்ள நலமும் கெடுகிறது. அவர் வைத்திருக்கும் பொருள் நலனும் கெடுகிறது. அனைத்தும் கெடுவதால் அவரை நம்பி இருக்கும் குடும்பமும் கெடுகிறது.

இதனைச் சமூகமே தையாகிய திருவள்ளுவர் கண்டறிந்து தம் சமகால மக்களிடம் பரவியிருக்கும் இத்தீய ஒழுக்கத்தைக் கண்டித்துக் கூறியுள்ளார். குடித்தல், அருந்துதல் முதலாய் சொற்களுக்கு மாற்றாக அளவிறந்து குடித்தலைச் சுட்டிக் கண்டிக்கவே 'உண்ணாமை' என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார். அவ்வாறே பிற அற இலக்கியங்களிலும் 'கள்ளுண்ணாமை' பற்றிய கருத்துக்கள் விரவி கிடக்கக் காணலாம்.

கள்ளின் தன்மை

"கள்" என்பது தென்னை அல்லது பணையிலிருந்து இறக்கப்படும் குடிபொருள் ஆகும். இதனை பதநீர் என்பர். இவ்வாறு பதப்படுத்தப் பட்ட பனை மரத்தின் கள்தான் மக்களால் மயக்கம் தரும் பானமாக அருந்தப்பட்டு வருகிறது. பனை மரத்தின் கீழே அமர்ந்து ஒருவன் பாலைக் குடித்தாலும் தொலைவிலிருந்து பார்ப்போர் அவர் குடிப்பது பாலென்று கருதார். கள்ளென்றே தூற்றுவர் என்ற பழமொழி நடைமுறை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும். இக்கருத்தை நீதிவெண்பா, கீழ்மக்களுடனான உறவைச் சுட்டுவதற்காக பயன்படுத்தி விளக்கியுரைக்கக் காணலாம் (நீதிவெண்பா.79)

அவ்வண்ணமே ஒரு அரசனிடம்

இருக்கலாகாத பண்புகளைய் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

“போகம் பொருள்கேடு மான் வேட்ட, பொல்லாக் கள்

அடும் கதம்இல் ஏனை அரக” (ஏலாதி, 18)

என்ற ஏலாதிப்பாடல் “பொல்லாக் கள்” எனக் குறிப்பிட்டு, அரசன் இப்பண்பு இல்லாதவனாக இருப்பின் மக்களின் சினத்தால் அவனுக்கு அழிவு வராதா என்கிறது.

மேலும், இத்தகைய கள் குடித்து மகிழ்ந்திருக்கும் இடத்தை “கள்ளாட்டுக் களம்” என்று கூறுவர். ஆசாரக்கோவையில் அறிவுடைய ஆன்றோர்கள் விரும்பாத இடங்களாக கூறும்.

“கறுத்தபகை முளையும், கள்ளாட்டுக் கண்ணும் நிறுத்த மனம் இல்லார் சேரியகத்தும்”

(ஆசாரக்கோவை, 55)

என இத்தகைய இடங்களில் நெடு நேரம் நிற்க மாட்டார்கள் என்று கூறுகின்றது.

அது மட்டுமல்லாது, உடம்பை வளர்க்கும் பசுவின் பாலைப் பால்காரர் வீடுவீடாகச் சென்று விற்கிறார். ஆனால் உடம்பைக் கெடுக்கும் கள் முதலான மதுபானங்கள் இருந்த இடத்திலேயே விற்பனை ஆகின்றன. இதனால் பால் தாழ்வானது என்றோ, கள் உயர்வானது என்றோ பொருளில்லை என்று நீதிவெண்பாவில் சத்தியம் வெறுக்கப் படுவதற்கும், பொய் விரும்பப் படுவதற்கும் ஒப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கள்ளுண்பான் நிலை

இளமையும் வளமையும் கொண்ட இன்றையச் சமுதாயம் பெரிதும் ஒழுக்கத்தினின்று றிழந்து காணப்படுதல் கண்கூடு. மதியினை மயக்கும் மதுவினைத் தொடர்ந்து அருந்துவது என்பது உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளச் சிறிது சிறிதாக தஞ்சினை உண்பதற்கு ஒப்பாகும் என்று பொதுவாகக் கூறிய வள்ளுவம், அதை மீறி உண்ணத் தலைப்பட்டால் ஒழுக்கமுடைய அறிஞர்களால் அவர்கள் எண்ணப்படாதவராகும் நிலை ஏற்படும் என்கிறது (குறள். 926, 922).

கள்ளை விரும்பி அருந்துபவனை இச்சமூகம் குடிகாரன் என்றழைக்கின்றது. அக்குடிகாரனின் இயல்பைப் பழமொழி,

“மாணாப் பகைவரை மாறு ஒழுக்கலாதார்

பேணாது உரைக்கும் உரை கேட்டு உவந்ததுபோல்,

ஊண் ஆர்ந்து உதவுவது ஒன்றுஇல் எனினும் கள்ளினைக் காணாக் களிக்கும் களி”

(பழமொழி, 256)

என்ற பாடல் வழியாக, பகைவரை எதிர்த்து ஒழிக்க இயலாதவர்கள் வீண் வம்பு பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியில் திளைப்பர். அவர்களைப்போல நல்உணவுக்கு உரிய தகுதிகள் எதுவும் இல்லை என்றாலும், குடிகாரன் கள்ளினைக் கண்ட அளவிலேயே மகிழ்ந்துக் கூத்திடுவான் என்று விளக்கியுரைக்கக் காணலாம்.

ஒருவன் குடித்திருக்கும் அளவை அவனது தடுமாற்றத்தால் அறியலாம் என்பதை, ‘மெய்க்கண்ண மகிழான் அறிப, நறா’ என்று நான்மணிக் கடிபகை (77)யில் குறிப்பிடக் காணலாம்.

இத்தகைய கள்ளுண்ணும் இத்தீய ஒழுக்கமானது, நன்மை மறுப்பவர் செயல்களின் ஒன்றாகத் திரிகடுகமும் (39), தீய பெண்ணின் தொழிலாக சிறுபஞ்சமூலமும் (23), ஊரே பார்த்து பழிக்கும் செயல்களின் ஒன்று என திரிகடுகமும் (11), கெட்டுப்போவதற்கு ஏற்ற வழி என்று சிறுபஞ்சமூலமும் (26), அனைவராலும் இகழப் பட்டு நரகப்பயணம் மேற்கொள்வாரின் பாவச் செயல் என்று ஆசாரக்கோவையும் (37) கூறுவதோடு, சின்ன வயதிலிருந்தே கள்ளைக் குடித்து வாழ்பவனுடைய குடி இருப்பன போல இருந்து அழிந்து விடும் தன்மையுடையது என்று திரிகடுகமும் (59) கூறக் காணலாம்.

கள் கிடைக்காத பழமையான ஊர் இன்னாததாகக் கருதும் கள் குடிக்கும் குடிகாரனின் பேச்சைக்கேட்டு நடத்தல் துன்பம் தரும் என்று இன்னா நாற்பது (9,33) குறிப்பிடுகிறது.

கள்ளைக் குடிப்பவன் தளர்வு இல்லாமல் இருப்பான் என்பது பொய் முதுமொழிக் காஞ்சி.7:3. மதுவையும் நறுமணப் பொருள்களையும் விரும்புகிறவன் செல்வனாக மாட்டான் என்று விவிலிய நீதிமொழிகள் (21:17) குறிப்பிடக் காணலாம். மேலும் திராட்சை இரசம் ஏளனம்

செய்யும் அரசர்கள், போதை தரும் குடி அமளி செய்யும் கலகக்காரன், அவற்றில் நாட்டங் கொள்பவன் மடையனே என்று வன்மையாக கண்டிப்பதைக் காணலாம்.

கள்ளுண்ணாமையின் பயன்

கள்ளுண்ணாமை பற்றி அற இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் கூறப்பட்டிருப்பினும் தெய்வப்புலவர் தம் திருக்குறளில் கள்ளுண்ணாமைக்கு என்று ஒரு அதிகாரத்தையே ஒதுக்கி அதன் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்துக் கூறியுள்ளார்.

மகன் யாது செய்தாலும் மகிழ்வான் தாய். அவளும் தன் முன்பாக கள்ளுண்டு மயங்கும் மகனை வெறுப்பாள். அவ்வாறாயின் குற்றம் எதையும் பொறுக்காத அறிவுடையோர் முன்பு மயங்குதல் மிக்க வெறுப்பைத் தரும் என்கிறார். மேலும், ஒருவன் கள்ளுண்ணாத காலத்தில், கள்ளுண்டவனது சோர்வைக் காணும்போது, தனக்கும் இத்தகைய சோர்வு தானே உண்டாகும் என்று அவன் நினைக்கமாட்டானோ? என சந்தேகத்தையும் வினவுகிறார் வள்ளுவர்.

ஏலாதியில் பண்புடையவனாக இருத்தலை குறித்துக்கூறும் போது அப்பண்புகளுள் கள் குடிக்காதிருத்தல் என்னும் பண்பை ஒருவன் கைக்கொண்டிருந்தால் அவனுக்கு அறிஞர்கள் எழுதிய நூல்கள் தூரமாகும் என்பதை அறியலாம் (ஏலாதி.14). அவ்வாறே கள் குடிக்காதவன் நூல்களில் சொல்லப்பட்ட பண்புகள் கூடி உள்ளவனாகக் கொள்ளப்படுவான் என்கிறது (ஏலாதி.5). மேலும், மகிழ்ச்சியால் கூத்தடிக்காமலும், மது அருந்தாமலும், மது அருந்துபவரைக் கண்ணால் கூடப் பார்க்காதவனும், குற்றமில்லாத நாட்டைப் பெற்று குடிமக்கள் வாழச் சிறப்பாக அரசாளுவான் என்று கூறுவதையும் அறிய முடிகிறது (ஏலாதி.46).

விவிலிய ந்திமொழிகளில், 'இலெழுவேலே கேள், அரசருக்குக் குடிப்பழக்கம் இருக்கலாகாது, அது அரசருக்கு அடுத்ததன்று' (31:4) என்று கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு கூறும் அற இலக்கியங்களின் வழியில் பின்வந்த காலகட்டத்தில் காந்திஜி, பெரியார், அண்ணா போன்றோர் கள்ளுக்கடைகளை அழிக்கப் போராடினர்.

“என்று தனியுமிந்த கள்ளடிமையின் மோகம்?”

கொங்கு நாட்டில் கம்பர்



சோழ நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து கல்வி கற்றுப் பெரும் புலவராக விளங்கிய கம்பர் சோழ நாட்டையும் சோழ மன்னனையும் மதித்தவர்தான்.

“தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே மண்ணாவதும் சோழ மண்டலமே”

என்று கம்பர் பாடியவர்தான். இப்பாடல் சோழ மன்னன் முன் பாடப்பட்டது அல்ல. அம்பர் என்ற ஊரில் எழுதிய பாடல். இருப்பினும் சடையப்பரை விட சோழனை உயர்வாக மதிக்க கம்பர் விரும்பவில்லை போலும். கம்பர் இராமாயணம் பாடி முடித்தபின் வள்ளல் சடையப்பர் பெயர் அமையப் பாடியதைச் சோழன் அறிந்திருக்க வேண்டும். கம்பர் தம் காப்பியத்தைச் சோழ மன்னன் அவையில் அரங்கேற்றாமல் திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்றம் செய்ய விரும்பிச் சென்று கேட்டுள்ளார். அவர்கள் தில்லைத்தீட்சிதர் கையொப்பம் வேண்டும் என்று கூறியுள்ளனர்.

தில்லை தீட்சிதர் கையொப்பம் உடனே கீடைக்கவில்லை. தஞ்சாவூர் அஞ்சனாட்சி, மாவண்டூர்க் கருமான், அம்பிகாபதி, (கம்பர் மகன் அல்ல) ஆகியோர் கையொப்பம் பெற்றுத் தில்லை தீட்சிதர் கையொப்பத்துடன் திருவரங்கம் வருகிறார் கம்பர்.

சடகோபனைப் பாடச் சொல்கின்றனர். கம்பர் சடகோபர் அந்தாதி பாடினார். சடகோபன் என்பது நம்மாழ்வாரை. திருமாலால் நம் ஆழ்வார் என்று பாராட்டப் பட்டவர் நம்மாழ்வார். நூறு பாடல்களுக்கு ஒரு முறை வந்த சடையப்பர் பெயரை ஆயிரம் ஆயிரம் பாடல்களுக்கு ஒரு முறையாகக் குறைக்கச் செய்தனர். தன்னைப் பாடாதது மட்டுமல்ல, இராமகாதையில் தன் பெயர் இடம் பெறச் செய்யாததும், மாறாக சடையப்பர் பெயர் பல இடங்களில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதும் சோழனுக்குக் கோபம் வருவதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். பின் விடைபெறும்போது கம்பர் பாடிய பாடலில் கம்பரைக் கோபித்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

கம்பர் சோழ நாட்டை விட்டுப் புறப்பட முடிவு செய்தபின் அமைதியாக வெளியேறவில்லை. தன் தகுதியைச் சட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் கோபம் கொண்டே வெளியேறியுள்ளார் என்பது தெரிகிறது. ஏற்கனவே தாம் பயன் செய்த இடங்களுக்குச் செல்லாமல் கொங்கு நாட்டுக்குக் கம்பர் வரக் காரணம் சடையப்ப வள்ளலின் கொங்கு நாட்டுத் தொடர்பு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். சோழ நாட்டிலிருந்து புறப்படக் கம்பர் தன் கையேட்டுக் காரருடன் கொங்கு நாடு வந்தார். கையேட்டுக்காரர் 12பேர் என கொங்கு ஆவணம் கூறுகிறது.

— புலவர் செ. கீராசு

Owned and published by Dr. S. Sathasivam from. No.17, Tagore Street,
MMDA Nagar, Chitlapakkam, Chennai - 600 064. and printed by R. Venkatesan at
Anbu Achakam, 22/12, South Mada Street, Chinna Kancheepuram - 631 501.
Editor - Dr.S.Sathasivam.

